

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7859/2024
22.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради исплате накнаде за бесправно одузету непокретност, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9652/22 од 30.10.2023. године, у седници одржаној 22.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9652/22 од 30.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9652/22 од 30.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 9652/22 од 30.10.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П 2008/22 од 23.05.2022. године, тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужилци као сукориснику са уделом од 187/1672 на непокретности означеној као к.п. бр., површине 0.16,72 ха, уписаној у л.н. бр. ... к.о. ..., с тим што удео тужиле за који није исплаћена накнада има површину од 0.01,87 ха, а овај удео је ушао у састав означене парцеле од непокретности означене по старом премеру као к.п. бр. ... к.о. ... и ушао је састав новоформиране к.п. бр. ... к.о. ..., у мерама и границама ближе као у том ставу изреке, исплати накнаду за бесправно одузето земљиште у износу од 241.791,00 динара са законском затезном каматом од 23.05.2022. године до исплате, те је обавезана тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка од 72.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев за исплату накнаде за бесправно одузету непокретност, с обзиром да је предметна парцела у катастар уписана као државна својина Републике Србије са уделом 1/1, а тужиља није доказала да је наведену парцелу тужени одузео, због чега није пасивно легитимисан. По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.07.2020. године. Вредност предмета спора је 241.791,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**